Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA SVETA 92/40/EGS

z dne 19. maja 1992

o uvedbi ukrepov Skupnosti za nadzor aviarne influence

(EGT L 167 , 22.6.1992, s. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba Sveta (ES) št. 806/2003 z dne 14. aprila 2003	L 122	1	16.5.2003

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIREKTIVA SVETA 92/40/EGS

z dne 19. maja 1992

o uvedbi ukrepov Skupnosti za nadzor aviarne influence

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 43 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko–socialnega odbora ([3]),

ker je perutnina navedena v Prilogi II Pogodbe; ker trženje perutnine pomeni pomemben vir dohodka za kmečko prebivalstvo;

ker je potrebno uvesti ukrepe nadzora na ravni Skupnosti, ki se izvajajo v primeru izbruha zelo patogene oblike aviarne influence, povzročene z virusom influence s posebnimi lastnostmi, v nadaljevanju aviarna influenca, z namenom zaščite razvoja področja perutninarstva in izboljšanja zdravstvenega varstva živali v Skupnosti;

ker lahko izbruh aviarne influence hitro dobi epizootske razsežnosti, kar lahko povzroči tolikšno smrtnost in motnje, da pride do močnega zmanjšanja donosnosti celotnega kmetovanja ali perutninarstva;

ker je potrebno v primeru suma bolezni takoj ukrepati, da se lahko ob potrditvi prisotnosti bolezni izvedejo takojšnji in učinkoviti ukrepi nadzora;

ker je potrebno takoj ob izbruhu preprečiti kakršno koli širjenje bolezni z natančnim spremljanjem premikov živali in uporabe proizvodov, ki bi lahko bili kontaminirani, in, če je to primerno, s cepljenjem;

ker je potrebno diagnostiko bolezni opraviti pod pokroviteljstvom pristojnih nacionalnih laboratorijev, katerih usklajevanje mora zagotoviti referenčni laboratorij Skupnosti;

ker so skupni ukrepi za nadzor aviarne influence temelj za vzdrževanje enotnega standarda glede zdravstvenega varstva živali;

ker v primeru pojava aviarne influence velja člen 3 Odločbe Sveta 90/424/EGS z dne 26. junija 1990 o izdatkih na področju veterine ([4]);

ker je primerno, da se sprejetje potrebnih ukrepov za izvajanje poveri Komisiji,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Ta direktiva opredeljuje ukrepe nadzora Skupnosti, ki se izvajajo v primeru izbruha aviarne influence pri perutnini, brez poseganja v določbe Skupnosti, ki urejajo trgovanje znotraj Skupnosti.

Ta direktiva se ne uporablja, če se odkrije aviarna influenca pri drugih pticah; v tem primeru zadevna država članica o kakršnih koli izvedenih ukrepih obvesti Komisijo.

([1]) UL C 231, 5.9.1991. str. 4.
([2]) UL C 326, 16.12.1991, str. 242.
([3]) UL C 79, 30.3.1992, str. 8.
([4]) UL L 224, 18.8.1990, str. 19. Odločba, spremenjena z Odločbo 91/133/EGS (UL L 66, 13.3.1991, str. 81).

▼B

Člen 2

Za potrebe te direktive se uporabljajo opredelitve, podane v členu 2 Direktive Sveta 90/539/EGS z dne 15. oktobra 1990 o pogojih za zdravstveno varstvo živali, ki veljajo znotraj Skupnostiza trgovanje s perutnino in valilnimi jajc ter za njihov uvoz iz tretjih držav ([1]).

Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve:

(a) *okužena perutnina* pomeni katero koli perutnino:

— pri kateri je v odobrenem laboratoriju s preiskavo uradno potrjena prisotnost aviarne influence, v smislu Priloge I, ali

— pri kateri so v primeru drugega in nadaljnjih izbruhov prisotni klinični znaki ali postmortalne spremembe, ki ustrezajo aviarni influenci;

(b) *perutnina, za katero se sumi, da je okužena* pomeni katero koli perutnino, ki kaže klinične znake ali postmortalne spremembe, po katerih se lahko utemeljeno sumi na prisotnost aviarne influence, ali katero koli perutnino, pri kateri je dokazana prisotnost virusa influence A podtipa H5 ali H7;

(c) *perutnina, za katero se sumi, da je kontaminirana* pomeni perutnino, ki je bila neposredno ali posredno izpostavljena virusu aviarne influence ali virusu influence A podtipa H5 ali H7;

(d) *pristojni organ* pomeni pristojni organ v smislu člena 2(6) Direktive 90/426/EGS ([2]);

(e) *uradni veterinar* pomeni veterinarja, ki ga imenuje pristojni organ.

Člen 3

Države članice zagotovijo, da je obveščanje pristojnega organa o sumu prisotnosti aviarne influence obvezno in takojšnje.

Člen 4

1. Države članice zagotovijo, da uradni veterinar v primeru suma, da je perutnina na gospodarstvu okužena ali kontaminirana z aviarno influenco, nemudoma sproži uradne preiskovalne postopke za potrditev ali izključitev prisotnosti bolezni in odvzame ali poskrbi za odvzem vzorcev, ki so potrebni za laboratorijske preiskave.

2. Ob prijavi suma okužbe pristojni organ za gospodarstvo takoj odredi uradni nadzor in še posebej zahteva:

(a) da se izdela evidenca vseh kategorij perutnine na gospodarstvu, v kateri je za vsako kategorijo zabeleženo število poginulih ptic, ptic ki kažejo klinične znake, in ptic, ki znakov bolezni ne kažejo. Evidenca se sproti dopolnjuje, da zajame živali, izvaljene ali poginule med obdobjem, v katerem obstaja sum. Podatki v evidenci morajo biti ažurni, se na zahtevo pokazati in jih je možno ob vsakem obisku preveriti;

(b) da je vsa perutnina na gospodarstvu zaprta v prostorih, v katerih je vhlevljena ali zaprta na katerem drugem mestu, kjer se lahko osami in kjer nima stika z drugo perutnino;

(c) da nobena perutnina na gospodarstvo ne pride in ga ne zapusti;

(d) da mora kakršne koli premike

— oseb, drugih živali in vozil na ali z gospodarstva,

— mesa ali trupel perutnine, krme za živali, opreme, odpadkov, iztrebkov, gnoja, stelje ali česar koli drugega, kar bi lahko prenašalo aviarno influenco, dovoliti pristojni organ.

([1]) UL L 303, 31.10.1990, str. 6. Direktiva, nazadnje spremenjena z Odločbo 91/496/EGS (UL L 268, 24.9.1991, str. 56).

([2]) Direktiva Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 (UL L 224, 18.8.1990, str. 29); nazadnje spremenjena z Direktivo 91/496/EGS (UL L 268, 24.9.1991, str. 56).

▼B

(e) da nobena jajca ne zapustijo gospodarstva, z izjemo jajc, ki so poslana neposredno proizvodnemu obratu, z dovoljenjem za proizvodnjo in/ali predelavo jajčnih proizvodov iz člena 6(1) Direktive 89/437/EGS ([1]) in ki se prevažajo z dovoljenjem, ki ga izda pristojni organ. Takšno dovoljenje mora ustrezati zahtevam, določenim v Prilogi I;

(f) da se na vhodih in izhodih gospodarstva in zgradb, v katerih je nastanjena perutnina, uporabljajo ustrezne metode razkuževanja;

(g) da se opravi epizootiološka poizvedba v skladu s členom 7.

3. Do uveljavitve uradnih ukrepov, določenih v odstavku 5, mora lastnik ali rejec katere koli perutnine, za katero obstaja sum bolezni, opraviti vse razumne ukrepe, razen (g) iz navedenega odstavka, za zagotavljanje skladnosti z odstavkom 2.

4. Pristojni organ lahko odredi katerega koli od ukrepov, določenih v odstavku 2, za druga gospodarstva, če njihov položaj, konfiguracija ali stiki z gospodarstvom, na katerem obstaja sum bolezni, predstavljajo razlog za sum možne kontaminacije.

5. Ukrepi, navedeni v odstavkih 1 in 2, se ne prekličejo, dokler suma aviarne influence ne ovrže uradni veterinar.

Člen 5

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organ ob uradni potrditvi prisotnosti aviarne influence na gospodarstvu poleg ukrepov, naštetih v členu 4(2), zahteva izvajanje naslednjih ukrepov:

(a) vsa perutnina na gospodarstvu mora biti nemudoma pokončana na kraju samem. Poginjeno ali pokončano perutnino in vsa jajca se uniči. Ti postopki se izvedejo na način, ki kar najbolj zmanjša nevarnost širjenja bolezni;

(b) katera koli snov ali odpadek, kot je živalska krma, stelja ali gnoj, ki bi lahko bila kontaminirana, se uniči ali ustrezno obdela. Ta obdelava, ki se opravi v skladu z navodili uradnega veterinarja, mora zagotavljati uničenje vsega prisotnega virusa aviarne influence;

(c) če je bila perutnina z gospodarstva med domnevno inkubacijsko dobo bolezni zaklana, je potrebno meso te perutnine, če je le mogoče, izslediti in uničiti;

(d) valilna jajca, izležena med domnevno inkubacijsko dobo, ki so bila odnesena z gospodarstva, se izsledijo in uničijo; za perutnino, ki se je iz jajc že izvalila, se odredi uradni nadzor; konzumna jajca, izležena med domnevno inkubacijsko dobo, ki so zapustila gospodarstvo, se, če je le mogoče, izsledijo in uničijo, razen če so bila prej ustrezno razkužena;

(e) po izvedbi postopkov, naštetih v pododstavkih (a) in (b), se zgradbe, v katerih je bila nastanjena perutnina, njihova okolica, vozila, uporabljena za prevoz, in vsa oprema, ki bi lahko bila kontaminirana, očistijo in razkužijo v skladu z določbami člena 11;

(f) na gospodarstvo se ne sme vnašati perutnine še najmanj 21 dni po izvedbi postopkov, določenih v pododstavku (e);

(g) opravi se epizootiološka poizvedba v skladu s členom 7.

2. Pristojni organ lahko razširi katerega koli od ukrepov, določenih v odstavku 1, na druga sosednja gospodarstva, če njihov položaj, konfiguracija ali stiki z gospodarstvom, na katerem je bila bolezen potrjena, predstavljajo razlog za sum možne kontaminacije.

Člen 6

V primeru gospodarstev, na katerih sta dve ali več ločenih jat, lahko pristojni organ v skladu z merili, ki jih je s postopkom iz člena 21 določila Komisija, za zdrave jate na okuženem gospodarstvu odobri odstopanje od zahtev člena 5(1) pod pogojem, da je uradni veterinar potrdil

([1]) UL L 212, 22.7.1989, str. 87. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 89/662/EGS (UL L 395, 30.12.1989, str. 13).

▼B

način reje kot tak, da so jate popolnoma ločene, kar zadeva prostore, gojenje in krmljenje, tako da se virus ne more razširiti iz ene jate na drugo.

Člen 7

1. Epizootiološka poizvedba obravnava:

— trajanje obdobja, med katerim bi lahko bila aviarna influenca na gospodarstvu prisotna,

— možen izvor aviarne influence na gospodarstvu in popis drugih gospodarstev s perutnino, ki bi lahko bila okužena ali kontaminirana iz istega izvora,

— premike ljudi, perutnine ali drugih živali, vozil, jajc, mesa, trupel in katere koli opreme ali snovi, ki bi lahko prenašali virus aviarne influence na zadevno gospodarstvo ali z njega.

2. Da bi se omogočilo celovito usklajevanje vseh ukrepov, ki so potrebni za zagotavljanje kolikor je mogoče hitrega izkoreninjenja aviarne influence, in za namene izvajanja epidemiološke poizvedbe, se ustanovi enota za krizne primere.

Splošna pravila o nacionalni enoti za krizne primere in kriznih enotah Skupnosti določi Svet po načelu kvalificirane večine na predlog Komisije.

Člen 8

1. Če ima uradni veterinar razlog za sum, da je bila perutnina na katerem koli gospodarstvu zaradi premikov oseb, živali ali vozil, ali na kateri koli drug način kontaminirana, se temu gospodarstvu v skladu z odstavkom 2 odredi uradni nadzor.

2. Namen uradnega nadzora je takojšnje odkritje kakršnega koli suma aviarne influence, štetje perutnine, spremljanje njenih premikov in, če je to potrebno, izvedba ukrepov, določenih v odstavku 3.

3. Ko je za gospodarstvo odrejen uradni nadzor po odstavkih 1 in 2, pristojni organ prepove premike perutnine z gospodarstva, razen z namenom neposrednega prevoza v klavnico pod uradnim nadzorom z namenom takojšnjega zakola. Pred izdajo takšnega dovoljenja mora uradni veterinar opraviti klinični pregled vse perutnine in izključiti prisotnost aviarne influence na gospodarstvu. Omejitve premikov, navedene v tem členu, se uvedejo za obdobje 21 dni od zadnjega dne možne kontaminacije; morajo pa takšne omejitve veljati najmanj za obdobje sedmih dni.

4. Če pristojni organ meni, da razmere to dovoljujejo, lahko omeji ukrepe, določene v tem členu, na del gospodarstva in perutnino na njem pod pogojem, da je bila ta perutnina vhlevljena, rejena in hranjena popolnoma ločeno in da jo je oskrbovalo drugo osebje.

Člen 9

1. Ko je diagnoza aviarne influence uradno potrjena, države članice poskrbijo, da pristojni organ okrog okuženega gospodarstva določi okuženo območje s polmerom najmanj tri kilometre, ki je znotraj ogroženega območja s polmerom najmanj 10 kilometrov. Določitev teh območij mora upoštevati geografske, upravne, ekološke in epizootiološke dejavnike, povezane z aviarno influenco ter ureditve za spremljanje in nadzor.

2. Ukrepi na okuženem območju vključujejo:

(a) popis vseh gospodarstev s perutnino na tem območju;

(b) redne obiske vseh gospodarstev s perutnino, klinični pregledi te perutnine, ki po potrebi vključujejo odvzeme vzorcev za laboratorijske preiskave; o obiskih in ugotovitvah je treba voditi evidenco;

(c) zadrževanje vse perutnine v prostorih, v katerih je vhlevljena, ali na drugem mestu, kjer se jo lahko osami;

▼B

(d) uporaba ustreznih metod razkuževanja na vhodih in izhodih gospodarstva;

(e) nadzor premikov oseb, ki delajo s perutnino, trupel perutnine, jajc in vozil, ki prevažajo perutnino, trupla ali jajca na tem območju; na splošno se prevoz perutnine prepove, razen prevoza po glavnih cestah ali železnici;

(f) prepoved premikov perutnine in valilnih jajc z gospodarstva, na katerem se redijo, razen če pristojni organ dovoli prevoz:

(i) perutnine za takojšen zakol v klavnico, najbolje znotraj okuženega območja ali, če to ni mogoče, v klavnico zunaj okuženega območja, ki jo določi pristojni organ. Tako meso perutnine mora biti označeno s posebno oznako o zdravstveni ustreznosti, ki je določena v členu 5(1) Direktive 91/494/EGS ([1]);

(ii) enodnevnih piščancev ali kokošk, ki so tik pred nesenjem, na gospodarstvo na ogroženem območju, na katerem ni druge perutnine. Na tem gospodarstvu mora biti uveden uradni nadzor, kot je določeno v členu 8(2);

(iii) valilnih jajc v valilnico, ki jo določi pristojni organ; pred prevozom morajo biti jajca in njihova embalaža razkuženi. Premikanja, ki jih dovoljujejo (i), (ii) in (iii), se opravijo neposredno in pod uradnim nadzorom. Dovolijo se šele, ko uradni veterinar opravi veterinarsko kontrolo gospodarstva. Prevozna sredstva morajo biti pred in po uporabi očiščena in razkužena;

(g) prepoved odstranjevanja ali raztresanja stelje ali gnoja perutnine brez dovoljenja;

(h) prepoved sejmov, razstav in drugega zbiranja perutnine ali drugih ptic.

3. Ukrepi na okuženem območju se v skladu s členom 11 izvajajo še vsaj 21 dni po predhodnih postopkih čiščenja in dezinfekcije na okuženem gospodarstvu, ki se opravijo v skladu s členom 11. Okuženo območje je od takrat dalje del ogroženega območja.

4. Ukrepi na ogroženem območju vključujejo:

(a) popis vseh gospodarstev s perutnino na tem območju;

(b) nadzor premikov perutnine in valilnih jajc na tem območju;

(c) prepoved premikov perutnine iz območja v prvih 15 dneh, razen neposrednega prevoza v klavnico izven ogroženega območja, ki jo določi pristojni organ. Tako meso perutnine mora biti označeno s posebno oznako o zdravstveni ustreznosti, ki je določena v členu 3 (1) Direktive 91/494/EGS;

(d) prepoved premikov valilnih jajc iz ogroženega območja, razen transporta v valilnico, ki jo določi pristojni organ. Pred prevozom morajo biti jajca in njihova embalaža razkuženi;

(e) prepoved premikov uporabljene stelje ali gnoja perutnine iz tega območja;

(f) prepoved sejmov, razstav in drugega zbiranja perutnine in drugih ptic;

(g) prepoved prevoza perutnine, razen prevoza po glavnih cestah ali železnici, brez poseganja v določbi (a) in (b).

5. Ukrepi na ogroženem območju se izvajajo še vsaj 30 dni po predhodnih postopkih čiščenja in dezinfekcije na okuženem gospodarstvu, ki se opravijo v skladu s členom 11.

6. Če sta območji na ozemlju več kot ene države članice, potem morajo pristojni organi zadevnih držav članic sodelovati pri določitvi območij, opisanih v odstavku 1. Če pa je to potrebno, se okuženo in ogroženo območje določita s postopkom, ki ga določa člen 21.

Člen 10

Države članice zagotovijo:

([1]) UL L 268, 24.9.1991, str. 35.

▼B

(a) da pristojni organ določi ukrepe, ki jim omogočajo, da lahko sledijo pretoku jajc in perutnine;

(b) da mora lastnik ali rejec perutnine na katero koli zahtevo pristojnega organa temu organu predati podatke o perutnini in jajcih, ki so prišla ali odšla z njegovega gospodarstva;

(c) da lahko vse osebe, ki se ukvarjajo s prevozom ali prodajo perutnine in jajc, pristojnemu organu predajo podatke glede premikov perutnine in jajc, ki so jih prevažale ali prodajale, in da v teh podatkih zajamejo vse podrobnosti.

Člen 11

Države članice zagotovijo:

(a) da razkužila, ki bi se morala uporabljati, in njihove koncentracije uradno odobri pristojni organ;

(b) da se postopki čiščenja in razkuževanja izvajajo pod uradnim nadzorom, v skladu z:

(i) navodili uradnega veterinarja,

(ii) postopkom za čiščenje in razkuževanje okuženega gospodarstva, določenim v Prilogi II.

Člen 12

Odvzem vzorcev in laboratorijske preiskave na prisotnost virusa aviarne influence se opravijo v skladu s Prilogo III.

Člen 13

Države članice poskrbijo, da pristojni organ izvede vse potrebne ukrepe za obveščanje oseb na okuženem območju in na ogroženem območju o omejitvah, ki so v veljavi, in opravi vse potrebno za ustrezno izvajanje zadevnih ukrepov.

Člen 14

1. Države članice poskrbijo, da je v vsaki državi članici določen:

(a) nacionalni laboratorij z opremo in strokovnjaki, ki omogoča oceno patogenosti izolatov virusa influence, v skladu s poglavjem 7 Priloge III, in identifikacijo podtipov H5 in H7 virusa influence A;

(b) nacionalni laboratorij, v katerem se testirajo reagenti, ki se uporabljajo v regionalnih laboratorijih;

(c) nacionalni inštitut ali laboratorij, v katerem se lahko testirajo dovoljena cepiva, da se preveri njihova skladnost s specifikacijami, določenimi v dovoljenju za promet.

2. Nacionalni laboratoriji, našteti v Prilogi IV, so odgovorni za usklajevanje standardov in diagnostičnih metod, uporabo reagentov in testiranje cepiv.

3. Nacionalni laboratoriji, našteti v Prilogi IV, so odgovorni za usklajevanje standardov in diagnostičnih metod, ki se uporabljajo v vsakem diagnostičnem laboratoriju za aviarno influenco v državi članici. Zato:

(a) lahko nacionalnim laboratorijem dobavljajo diagnostične reagente;

(b) nadzorujejo kakovost vseh diagnostičnih reagentov, ki se uporabljajo v tej državi članici;

(c) poskrbijo za periodično izvajanje primerjalnih testov;

(d) hranijo izolate virusa aviarne influence iz primerov, ki so bili potrjeni v tej državi članici;

(e) poskrbijo za potrditev pozitivnih rezultatov, ki so jih dobili regionalni diagnostični laboratoriji.

4. Nacionalni laboratoriji, našteti v Prilogi IV, se povežejo z referenčnim laboratorijem Skupnosti, navedenim v členu 15.

▼B

Člen 15

Referenčni laboratorij Skupnosti za aviarno influenco je neveden v Prilogi V. Pooblastila in dolžnosti laboratorija so takšne, kot jih določa navedena priloga, brez poseganja v določbe Odločbe 90/424/EGS in še posebej člena 28 Odločbe.

Člen 16

Cepljenje proti aviarni influenci s cepivi, ki jih dovoljuje pristojni organ, se lahko izvaja samo kot dopolnilo ukrepov nadzora, ki se izvajajo ob pojavu bolezni, in v skladu z naslednjimi določbami:

(a) odločitev o uvedbi cepljenja kot dopolnila ukrepom za nadzor sprejme Komisija v sodelovanju z zadevno državo članico v skladu s postopkom, določenim v členu 21. Ta odločitev še posebej upošteva:

— koncentracijo perutnine na prizadetem območju,

— lastnosti in sestavo cepiva, ki naj bi se uporabljalo,

— postopke za nadzor distribucije, shranjevanja in uporabe cepiv,

— vrste in kategorije perutnine, ki se bodo cepile,

— območja, na katerih se bo izvajalo cepljenje.

Lahko pa zadevna država članica z odstopanjem od prvega pododstavka sprejme, po priglasitvi Komisiji, odločitev o izvajanju cepljenja v nujnih primerih v okolici izbruha, pod pogojem, da niso ogroženi temeljni interesi Skupnosti. Takšno odločitev bo v skladu s postopkom, določenim v členu 21, takoj ponovno preučil Stalni veterinarski odbor;

(b) če je državi članici v skladu s točko (a) dovoljeno, da na omejenem delu svojega ozemlja izvede cepljenje v nujnih primerih, to ne vpliva na status preostalega ozemlja, pod pogojem, da so med obdobjem, določenim v skladu s postopkom iz člena 21, v veljavi ukrepi, ki preprečujejo premike cepljenih živali.

Člen 17

1. Vsaka država članica pripravi načrt ukrepov v primeru izbruha bolezni, v katerem so določeni nacionalni ukrepi, ki se izvajajo v primeru izbruha aviarne influence.

Ta načrt mora omogočati dostop do sredstev, opreme, osebja in vsega drugega ustreznega materiala, potrebnega za hitro in učinkovito izkoreninjenje izbruha.

2. Merila, ki se uporabijo za pripravo načrta, so določena v Prilogi VI.

3. Načrti, pripravljeni v skladu z merili, naštetimi v Prilogi VI, se predložijo Komisiji najkasneje šest mesecev po začetku uporabe te direktive.

4. Komisija načrte pregleda, da bi ugotovila, ali ti omogočajo doseganje želenih ciljev ter priporoča zadevni državi članici kakršne koli potrebne spremembe, še posebej za zagotavljanje skladnosti načrtov z načrti drugih držav članic.

Komisija odobri načrte, po potrebi spremenjene, v skladu s postopkom, določenim v členu 21.

Načrti se lahko naknadno v skladu z istim postopkom spremenijo ali dopolnijo, da se upoštevajo spremembe stanja.

Člen 18

1. Izvedenci komisije lahko, v sodelovanju s pristojnimi organi in če je to potrebno za zagotavljanje enotnega izvajanja te direktive, opravljajo preglede na kraju samem. V ta namen lahko pregledajo reprezentativen delež obratov in se prepričajo, ali pristojni organi preverjajo, ali ti obrati izpolnjujejo zahteve te direktive. Komisija obvesti države članice o rezultatih izvedenih pregledov.

▼B

Država članica, na ozemlju katere se pregled izvaja, zagotovi izvedencem pri opravljanju njihovih dolžnosti vso potrebno pomoč.

Splošni pogoji za izvajanje tega člena se določijo v skladu s postopkom, določenim v členu 21.

Člen 19

Podrobni pogoji, ki urejajo finančni prispevek Skupnosti za ukrepe, povezane z izvajanjem te direktive, so določeni v Odločbi 90/424/EGS.

Člen 20

Priloge spremeni Svet, kot in kadar je to potrebno, z kvalificirano večino na predlog Komisije, še posebej zaradi upoštevanja razvoja na področju raziskovanja in diagnostičnih postopkov.

▼M1

Člen 21

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen s členom 58 Uredbe št. 178/2002 ([1]).

2. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ([2]).

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

▼B

Člen 22

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. januarja 1993. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 23

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

([1]) UL L 31, 1.2.2002, str. 1.
([2]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

PRILOGA I

DOVOLJENJE ZA ODNAŠANJE JAJC Z GOSPODARSTVA, ZA KATEREGA VELJAJO POGOJI IZ ČLENA 4(2)(E) TE DIREKTIVE

Dovoljenje, ki ga po določbah člena 4(2)(e) izda pristojni organ, za prevoz jajc s sumljivega gospodarstva v proizvodni obrat, ki ima dovoljenje za proizvodnjo in predelavo jajčnih proizvodov v skladu z določbami člena 6(1) Direktive 89/437/EGS, v nadaljnjem besedilu „imenovan obrat“, mora izpolnjevati naslednje pogoje:

1. da se dovoli odnašanje jajc iz sumljivega podjetja, morajo jajca:
   (a) ustrezati zahtevam, določenim v Poglavju IV Priloge k Direktivi 89/437/EGS;
   (b) biti poslana iz sumljivega podjetja neposredno v imenovan obrat; vsako pošiljko mora pred odpremo zapečatiti uradni veterinar, ki nadzoruje sumljivo gospodarstvo in mora ostati med prevozom do imenovan obrata zapečatena.
2. uradni veterinar sumljivega podjetja o tej nameri pošiljanja jajc obvesti pristojni organ imenovan obrata;
3. pristojni organ, odgovoren za imenovan obrat, zagotovi:
   (a) da se jajca, navedena v 1(b), od trenutka dostave do predelave hranijo ločeno od drugih jajc;
   (b) da se lupine takih jajc štejejo za snov z velikim tveganjem, v skladu s členom 2(2) Direktive 90/667/EGS ([1]) in se obravnavajo v skladu z zahtevami Poglavja II navedene direktive;
   (c) da se embalaža, vozila, uporabljena za prevoz jajc, navedenih v 1(b), in vsi prostori, ki pridejo v stik z jajci, očistijo in razkužijo na tak način, da se uniči ves virus aviarne influence;
   (d) da se o vseh pošiljkah predelanih jajc obvesti uradnega veterinarja, ki nadzoruje sumljivo gospodarstvo.

([1]) UL L 363, 27.12.1990, str. 51.

▼B

PRILOGA II

POSTOPEK ZA ČIŠČENJE IN RAZKUŽEVANJE OKUŽENEGA GOSPODARSTVA

I. **Predhodno čiščenje in razkuževanje**

(a) Takoj po odstranitvi trupel perutnine za uničenje je potrebno dele gospodarstva, na katerih je bivala perutnina in katere koli dele drugih zgradb, dvorišč in podobno, ki so bili med pokončevanjem ali postmortalnimi pregledi kontaminirani, poškropiti z razkužili, odobrenimi za uporabo v skladu s členom 11 te direktive.

(b) Vsa tkiva perutnine ali jajca, ki bi lahko kontaminirala zgradbe, dvorišča, opremo in podobno, je treba pazljivo zbrati in uničiti skupaj s trupli.

(c) Uporabljeno razkužilo mora ostati na površini najmanj 24 ur.

II. **Končno čiščenje in razkuževanje**

(a) Maščobo in umazanijo se odstrani z vseh površin z uporabo sredstva za razmaščevanje in opere z vodo,

(b) Po pranju z vodo, opisanem v (a), se ponovno poškropi razkužilo,

(c) Po sedmih dneh je potrebno prostore obdelati s sredstvom za razmaščevanje, sprati s hladno vodo, poškropiti z razkužilom in ponovno sprati z vodo.

(d) Uporabljeno steljo in gnoj je treba obdelati z metodo, ki uniči virus. Ta metoda mora vključevati enega izmed naslednjih postopkov:

(i) sežig ali obdelava s paro pri temperaturi 70 °C;

(ii) zakopati dovolj globoko, da se prepreči dostop škodljivcem in divjim pticam;

(iii) zložiti na kup in vlažiti (če je to potrebno za pospeševanje fermentacije), pokriti za zadrževanje toplote, da se doseže temperatura 20 °C, in pustiti pokrito 42 dni, da se prepreči dostop škodljivcem in divjim pticam.

▼B

PRILOGA III

DIAGNOSTNIČNI POSTOPKI ZA POTRDITEV IN DIFERENCIALNO DIAGNOZO AVIARNE INFLUENCE (AI)

Postopke za izolacijo in karakterizacijo virusov aviarne influence, ki sledijo, je treba razumeti kot smernice in minimum, ki naj bi se uporabili pri diagnozi bolezni.

Za namen diagnostičnih postopkov za potrditev in diferencialno diagnozo aviarne influence se uporabi naslednja opredelitev.

„Aviarna influenca“ pomeni okužbo perutnine s katerim koli virusom influence A, ki ima intravenozni indeks patogenosti pri šest tednov starih piščancih večji kot 1,2 ali katero koli okužbo z virusi influence A podtipov H5 ali H7, za katere je bila s sekvenciranjem nukleotidov dokazana prisotnost več bazičnih aminokislin na cepitvenem mestu hemaglutinina.

POGLAVJE 1

Odvzem in obdelava vzorcev

1. *Vzorci*

   Kloakalni brisi (ali iztrebki) in trahealni brisi bolnih ptic; iztrebki ali vsebina prebavil, možgani, sapnik, pljuča, jetra, vranica ali drugi očitno prizadeti organi nedavno poginulih ptic.

2. *Obdelava vzorcev*

   Organi in tkiva, našteti v odstavku 1, se lahko združujejo, je pa bistvena ločena obdelava vzorcev iztrebkov. Brise je potrebno dati v gojišče z antibiotiki, tako da so vanj v celoti potopljeni. Vzorci iztrebkov in organi se homogenizirajo (v zaprtem mešalcu ali z uporabo terilnice, pestiča in sterilnega peska) v gojišču z antibiotiki in razredčijo z gojiščem v suspenzijo s koncentracijo 10-20 % m/v. Suspenzijo se najprej približno dve uri pusti na sobni temperaturi (ali dalj časa na 4 °C), potem pa očisti s centrifugiranjem (na primer 10 minut na 800 do 1 000 × g).

3. *Gojišče z antibiotiki*

   Različni laboratoriji uspešno uporabljajo gojišča z antibiotiki različne sestave in za o državo lahko glede tega svetujejo nacionalni laboratoriji. Za vzorce iztrebkov so potrebne visoke koncentracije antibiotikov in tipična mešanica je: 10 000 enot/ml penicilina, 10 mg/ml streptomicina, 0,25 mg/ml gentamicina in 5 000 enot/ml mikostatina v fiziološki raztopini s fosfatnim pufrom. Te koncentracije so lahko za tkiva in trahealne brise do petkrat manjše. Za zatiranje klamidij se lahko doda 50 mg/ml oksitetraciklina. Pri izdelavi gojišča je treba po dodajanju antibiotikov nujno preveriti pH in ga korigirati na pH 7,0 – 7,4.

POGLAVJE 2

Izolacija virusa

Izolacija virusa na kokošjih embriih

Po 0,1-0,2 ml očiščenega supernatanta se inokulira v alantoisno votlino vsakega od najmanj štirih kokošjih embrijev, ki so bili inkubirani 8 do 10 dni. Idealno izvirajo ti embriji iz jate proste specifičnih povzročiteljev bolezni, če pa to ni izvedljivo, je sprejemljiva uporaba embrijev, ki izvirajo iz jate, za katero je dokazano, da v njej ni protiteles proti virusu aviarne influence. Inokulirana jajca se hranijo na 37 °C in dnevno pregledajo s presvetljevanjem. Jajca z mrtvimi ali umirajočimi embriji, ko se pojavijo, in vsa ostala jajca se šest dni po inokulaciji ohladijo na 4 °C in testira se hemaglutinacijska aktivnost alantoisno-amnionskih tekočin. Če do hemaglutinacije ne pride, se zgoraj opisani postopek ponovi, kot inokulat pa se uporabi nerazredčena alantoisno/amnionska tekočina.

Če pride do hemaglutinacije, je potrebno z gojiščno preiskavo izključiti prisotnost bakterij. Če so bakterije prisotne, se lahko tekočine filtrirajo skozi 450-nm membranski filter, dodajo se jim antibiotiki in z njimi se inokulirajo kokošji embriji, kot je opisano zgoraj.

▼B

POGLAVJE 3

Diferencialna diagnoza

1. *Predhodna diferenciacija*

   Ker je pomembno, da se ukrepi nadzora, namenjeni omejevanju širjenja virusa, izvedejo kolikor je mogoče hitro, mora biti v vsakem regionalnem laboratoriju dodatno ob določanju virusa atipične kokošje kuge mogoče tudi določanje vsakega hemaglutinirajočega virusa, kot so virusi influence podtipov H5 in H7. Hemaglutinirajoče tekočine se uporabijo v testu inhibicije hemaglutinacije, kot je opisano v Poglavjih 5 in 6. Pozitivna inhibicija, na primer 2^4 ali več, s poliklonskimi antiserumi, specifičnimi za H5 in H7 podtipe virusa influence A s titrom najmanj 2^9, se lahko uporabi kot predhodna identifikacija virusa, ki omogoča uvedbo začasnih ukrepov nadzora.

2. *Potrditev*

   Ker obstaja 13 hemaglutininskih podtipov in devet nevraminidaznih podtipov virusov influence in ker se pri vsakem od njih pojavljajo variacije, ni ne izvedljivo ne gospodarno, da bi imel vsak nacionalni laboratorij antiserume, ki bi omogočali dokončno antigensko karakterizacijo izolatov influence. Vsak nacionalni laboratorij pa bi moral:

   (i) potrditi, da je izolat virus influence A z dvodimenzionalnim imunodifuzijskim testom za zaznavanje skupinsko specifičnih antigenov, kot je opisano v Poglavju 9 (za zaznavanje skupinsko specifičnih antigenov se lahko uporabi ELISA ali imunofluorescenca, če nacionalnemu laboratoriju to bolj ustreza);

   (ii) ugotoviti, ali je izolat kateri od podtipov H5 ali H7;

   (iii) izvesti test za določanje intravenoznega indeksa patogenosti pri šest tednov starih piščancih, kot je opisano v Poglavju 7. Intravenozni indeksi patogenosti, večji kot 1,2, kažejo na prisotnost virusa, ki zahteva celovito izvajanje ukrepov nadzora (bilo bi koristno, če bi nacionalni laboratoriji opravljali tudi test za ugotavljanje sposobnosti izolata, da tvori plake na celičnih kulturah, kot je natančno opisano v Poglavju 8).

   Nacionalni laboratoriji morajo vse izolate aviarne influence in vse H5 in H7 izolate takoj poslati referenčnemu laboratoriju Skupnosti za nadaljnjo karakterizacijo.

3. *Nadaljnje tipiziranje in karakterizacija izolatov*

   Referenčni laboratorij Skupnosti mora dobiti od nacionalnih laboratorijev vse hemaglutinirajoče viruse za nadaljnje antigenske in genetske študije, da se v skladu z nalogami in dolžnostmi referenčnega laboratorija omogoči boljše razumevanje epizootiologije bolezni v Evropski skupnosti.

   Poleg teh dolžnosti izvaja referenčni laboratorij Skupnosti tudi dokončno antigensko tipizacijo vseh virusov influence, ki jih sprejme. Pri H5 in H7 virusih, ki imajo intravenozni indeks patogenosti manjši kot 1,2, je potrebno opraviti tudi sekvenciranje nukleotidov gena za hemaglutinin, da se ugotovi, ali je na cepitvenem mestu beljakovine hemaglutinina več bazičnih aminokislin.

POGLAVJE 4

Serološki testi za odkrivanje protiteles proti virusu aviarne influence

1. V programih izkoreninjanja, ko je H podtip zadevnega virusa že poznan, ali če se kot antigen uporabi homologni virus, se lahko opravlja serološko spremljanje prisotnosti okužbe s testi inhibicije hemaglutinacije, kot je opisano v Poglavjih 5 in 6.

   Če hemaglutininski podtip ni poznan, se lahko okužba z virusi influence A dokaže z ugotavljanjem protiteles proti skupinsko specifičnim antigenom.

   V ta namen se lahko uporabi dvodimenzionalni imunodifuzijski test (kot je opisano v poglavju 9) ali ELISA test (težava pri ELISA testu je specifičnost za gostitelja, ker test deluje preko ugotavljanja imunoglobulinov gostitelja). Rezultat dvodimenzionalnega imunodifuzijskega testa je pri vodnih pticah redko pozitiven in če podtip virusa ni poznan, je najverjetneje edina izvedljiva metoda pregled takšnih ptic na prisotnost protiteles proti podtipom H5 in H7.

2. (a) *Vzorci*

   Če je v jati manj kot 20 ptic, se vzamejo vzorci krvi vsem pticam, pri večjih jatah pa se vzamejo vzorci 20 pticam (tako je ne glede na velikost jate, če je 25 % jate ali več pozitivne, verjetnost, da se odkrije vsaj en pozitivni serum 99 %). Kri se pusti, da koagulira, potem pa se odvzame serum za test.

▼B

(b) *Preiskava na protitelesa*

Posamezne vzorce seruma je potrebno testirati na sposobnost inhibicije hemaglutinacijskega antigena virusa influence v standardnem testu inhibicije hemaglutinacije, kot je opredeljen v Poglavju 6.

Stvar razprave je, ali bi bilo treba za IH teste uporabljati 4 ali 8 hemaglutinacijskih enot. Zdi se, da sta obe ustrezni in bi izbira morala biti prepuščena nacionalnim laboratorijem.

Izbira uporabljenega antigena pa vpliva na razredčitev, pri kateri se serum smatra za pozitivnega; — pri 4 HAE je pozitiven vsak serum s titrom 2^4 ali več, pri 8 HAE je pozitiven vsak serum s titrom 2^3 ali več.

POGLAVJE 5

Hemaglutinacijski (HA) test

Reagenti

1. Izotonična fiziološka raztopina puferirana s fosfatnim pufrom (0,05M) na pH 7,0 – 7,4.
2. Eritrocite, odvzete vsaj trem piščancem prostih specifičnih povzročiteljev bolezni (če to ni mogoče, se lahko vzame kri ptic, ki so redno spremljane in za katere je dokazano, da so brez protiteles za aviarno influenco) dodamo v enak volumen Alseverjeve raztopine. Celice je potrebno pred uporabo trikrat sprati v fiziološki raztopini s fosfatnim pufrom. Za ostale teste se priporoča 1 - % suspenzija (hematokrit v/v) v PBS.
3. Referenčni laboratorij Skupnosti priskrbi ali priporoči H5 in H7 viruse z nizko virulenco, ki se uporabijo kot standardni antigeni.

Postopek

1. V vsako vdolbino plastične mikroplošče damo po 0,025 ml PBS (uporabijo se plošče z vdolbinami z V–dnom)
2. V prvo vdolbino damo 0,025 ml suspenzije virusa (na primer alantoisne tekočine).
3. S pomočjo mikrotitracijskega diluterja naredimo dvakratne razredčitve (1:2 do 1:4 096) virusa po plošči.
4. V vsako vdolbino dodamo še po 0,025 ml PBS.
5. V vsako vdolbino dodamo po 0,025 ml 1 - % eritrocitov.
6. Premešamo z nežnim pretrkavanjem in damo na 4 °C.
7. Plošče odčitamo 30 – 40 minut kasneje, ko se eritrociti v kontrolni vdolbini usedejo. Odčitavamo tako, da ploščo nagnemo in opazujemo prisotnost ali odsotnost toka eritrocitov v obliki solze. V vdolbinah, kjer ni prišlo do HA, bi morali eritrociti teči enako hitro kot eritrociti kontrole brez virusa.
8. Titer HA je največja razredčitev, ki povzroči aglutinacijo eritrocitov. Za to razredčitev se smatra, da vsebuje eno HA enoto (HAE). Natančnejša metoda za določanje titra HA je izvedba HA testa na virusu z razredčitvami blizu začetni razredčitvi, na primer 1:3, 1:4, 1:5, 1:6 in podobno. To se priporoča za natančno pripravo antigena za test inhibicije hemaglutinacije (poglavje 6).

POGLAVJE 6

Test inhibicije hemaglutinacije (IH)

Reagenti

1. Fiziološka raztopina s fosfatnim pufrom (PBS).
2. Alantoisna tekočina z virusom, razredčena s PBS tako, da vsebuje 4 ali 8 HAE v 0,025 ml.
3. 1 - % kokošji eritrociti.
4. Kokošji serum za negativno kontrolo.
5. Serum za pozitivno kontrolo.

Postopek

1. V vsako vdolbino plastične mikroplošče damo po 0,025 ml PBS (uporabijo se plošče z vdolbinami z V-dnom).
2. V prvo vdolbino plošče damo 0,025 ml seruma.
3. S pomočjo mikrotitracijskega diluterja naredimo dvakratne razredčitve seruma po plošči.

▼B

4. Dodamo 0,025 ml razredčene alantoisne tekočine, ki vsebuje 4 ali 8 HAE.

5. Premešamo s pretrkavanjem in damo ploščo na 4 °C za najmanj 60 minut ali na sobno temperaturo za najmanj 30 minut.

6. V vse vdolbine dodamo 0,025 ml 1- % eritrocitov.

7. Premešamo z nežnim pretrkavanjem in damo na 4 °C.

8. Plošče se odčitavajo 30-40 minut po tem, ko se eritrociti v kontrolni vdolbini usedejo. To naredimo tako, da ploščo nagnemo in gledamo prisotnost ali odsotnost toka v obliki solze z isto hitrostjo, kot jo ima tok v vdolbinah kontrole, ki vsebujejo samo eritrocite (0,025 ml in 0,05 ml PBS).

9. Titer IH je največja razredčitev antiseruma, ki povzroči popolno inhibicijo štirih ali osmih enot virusa (vsak test mora vključevati HA titracijo, da se potrdi prisotnost zahtevanih HAE).

10. Rezultati so veljavni, če je titer seruma za negativno kontrolo manjši od 2^3 za 4 HAE ali 2^2 za 8 HAE in je titer seruma za pozitivno kontrolo največ za eno razredčitev drugačen od znanega titra.

POGLAVJE 7

Intravenozni indeks patogenosti (IVPI)

1. Kužna alantoisna tekočina iz najnižje možne pasaže, najbolje iz začetne izolacije brez selekcije, se razredči 10^1 v sterilni izotonični fiziološki raztopini.

2. 0,1 ml razredčenega virusa se intravenozno vbrizga v vsakega od desetih šest tednov starih piščancev (uporabijo se ptice proste specifičnih povzročiteljev bolezni).

3. Ptice se pregledujejo 10 dni v 24 urnih intervalih.

4. Pri vsakem pregledu se vsaka ptica evidentira kot normalna (0), bolna (1), hudo bolna (2) ali mrtva (3).

5. Zabeleži se rezultate in izračuna indeks, kot je prikazano v tem primeru:

Klinični znaki	Dan po inokulaciji										Skupne točke
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Normalne	10	2	0	0	0	0	0	0	0	0	12 × 0 = 0
Bolne	0	4	2	0	0	0	0	0	0	0	6 × 1 = 6
Hudo bolne (*)	0	2	2	2	0	0	0	0	0	0	6 × 2 = 12
Mrtve	0	2	6	8	10	10	10	10	10	10	76 × 3 = 228
											Skupaj = 246

$$\text{Indeks} = \text{povprečne točke po ptici po pregledu} = \frac{246}{100} = 2{,}46$$

(*) To je subjektivno klinično mnenje, ki bi pa običajno vključevalo ptice, ki kažejo enega izmed naslednjih znakov: respiratorne motnje, depresija, driska, cianoza rože in podbradkov, edem lica in/ali glave, živčni znaki.

POGLAVJE 8

Test sposobnosti tvorbe plakov

1. Običajno je najbolje uporabiti niz razredčitev virusa, da se zagotovi prisotnost optimalnega števila plakov na plošči. Zadostovati bi morale desetkratne razredčitve do 10^{-7} v PBS.

2. Strnjena plast piščančjih embrionalnih celic ali ustrezna celična linija (na primer Madin–Darby govejih ledvic) se pripravijo v petrijevkah premera 5 cm.

3. V vsako od dveh petrijevk se doda po 0,2 ml vsake razredčitve virusa in pusti 30 minut, da se virus absorbira.

4. Po trikratnem spiranju s PBS se okužene celice prekrijejo z ustreznim gojiščem z 1- % koncentracijo agarja, ki ali vsebuje 0,01 mg/ml tripsina ali pa v njem tripsina ni. Pomembno je, da se gojišču za prekrivanje ne dodaja seruma.

▼B

5. Po 72 urni inkubaciji pri 37 °C bi morali biti plaki dovolj veliki. Najbolje se vidijo, če se prekrivna plast agarja odstrani in se strnjena plast celic obarva s kristal vijoličnim (0,5 % m/v) v 25 % v/v etanolu.

6. Vsi virusi, inkubirani v prisotnosti tripsina v prekrivni plasti, morajo dati jasno vidne plake. Ko v prekrivni plasti ni tripsina, povzročijo plake samo virusi, ki so virulentni za kokoši.

POGLAVJE 9

Dvodimenzionalna imunodifuzija

Priporočena metoda za dokaz prisotnosti virusa influence A je dokaz antigenov nukleokapside ali matriksa, ki jih imajo vsi virusi influence A. To se običajno naredi z dvodimenzionalnim imunodifuzijskim testom, ki vključuje koncentriran preparat virusa ali ekstrakt iz okuženih horioalantoisnih membran.

Ustrezni preparati koncentriranega virusa se lahko pripravijo z enostavnim centrifugiranjem kužne alantoisne tekočine pri visoki hitrosti in razbijanjem virusa z obdelavo z detergentom natrijevim lauroil sarkozinatom, s čimer se sprostijo notranji antigeni nukleokapside in matriksa. Lahko se uporabi tudi precipitacija v kislini, tako da se kužni alantoisni tekočini doda 1N HCl do končnega pH 3,5 — 4,0, nakar se tekočina hladi najmanj eno uro pri 0 °C in 10 minut centrifugira pri nizki hitrosti 1 000 g.

Supernatant se lahko zavrže, precipitat z virusom pa se ponovno suspendira v čim manjšem volumnu glicin–sarkosilnega pufra (1 % natrijev lauroil sarkozinat, puferiran na pH 9,0 z 0,5M glicinom). V teh preparatih so tako antigeni nukleokapside kot antigeni matriksa.

Beard (1970) je opisal pripravo z nukleokapsidami bogatih antigenov iz horioalantoisnih membran, odstranjenih iz okuženih jajc. Ta metoda vključuje: odstranitev horioalantoisnih membran iz okuženih, na hemaglutinin pozitivnih jajc, mletje ali homogenizacijo membran, trikratno zmrzovanje in odtajevanje, ki mu sledi 10 minut centrifugiranja na 1 000 g. Usedlina se zavrže, supernatant pa obdela z 0,1 % formalinom in se uporablja kot antigen.

Kateri koli od teh dveh antigenov se lahko uporabi za dvodimenzionalni imunodifuzijski test z uporabo 1 % agaroze ali agarja, ki vsebuje 8 % natrijevega klorida z 0,1M fosfatnim pufrom pH 7,2. Virus influence A se potrdi s precipitacijskimi linijami, ki nastanejo med testiranim antigenom in znanim pozitivnim antigenom ter med znanim pozitivnim antiserumom, ki se združijo, tako da skupaj oblikujejo identifikacijsko linijo.

▼B

PRILOGA IV

SEZNAM NACIONALNIH LABORATORIJEV ZA AVIARNO INFLUENCO

Belgija	Institut National de Recherches Vétérinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Brussels
Danska	National Veterinary Laboratory, Poultry Disease Division, Hangøvej 2, DK-8200 Aarhus N
Nemčija	Institut für Kleintierzucht der Bundesforschungsanstalt für Landwirtschaft, Braunschweig-Völkenrode, Postfach 280, D-3100 Celle
Francija	Centre National d'Etudes Vétérinaires et Alimentaires — Laboratoire Central de Recherches Avicoles et Porcines, B. P. 53, F-22440 Ploufragan
Grčija	Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παρασιτικών Νοσημάτων 66, 26ης Οκτωβρίου, GR-54627 Θεσσαλονίκη Institute of Infections and Parasitological Diseases, 66, 26th October Street, 546 27 Thessaloniki
Irska	Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Castleknock, Dublin 15
Italija	Istituto Patologie Aviaire, Facoltà di Medicina Veterinaria, Università di Napoli, via Aniezzo, Falcone 394, I-80127 Napoli F Delpino 1
Luksemburg	Institut National de Recherches Vétérinaires, Groeselenberg 99, B 1180 Brussels
Nizozemska	Centraal Diergeneeskundig Instituut, Vestiging Virologie, Houtribweg 39, NL-8221 RA Lelystad
Portugalska	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV), Estrada de Benfica 701, P-1500 Lisbon
Španija	Centro Nacional de Referencia para la Peste Aviar es el Laboratorio Nacional de Sanidad y Producción Animal de Barcelona, Zona Franca Circunvalación-Tramo 6, Esquina Calle 3, Barcelona
Združeno kraljestvo	Central Veterinary Laboratory, New Haw, UK-Weybridge, Surrey KT15 3NB
▼A1	
Avstrija	Bundesanstalt fur Virusseuchenbekämpfung, Wien-Hetzendorf
Finska	Eläinlääkintä-ja elintarvikelaitos, Helsinki/Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors
Švedska	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala
▼A2	
Češka	Státní veterinární ústav Praha, Sídlištní 24/136, 165 03 Praha 6
Estonija	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium, Väike-Paala 3, 11415 Tallinn
Ciper	Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων, Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία(National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services, CY-1417 Nicosia)
Latvija	Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV-1076 Rīga
Litva	Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J. Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius
Madžarska	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2., Tábornok u. 2., H-1581 Budapest
Malta	Istituto Zooprofilatico Sperimentale delle Venezie, Padova, Italy

▼A2

Poljska	Laboratorium Zakładu Chorób Drobiu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantów 57, PL-24-100 Puławy
Slovenija	Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
Slovaška	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, SK-96086 Zvolen

▼B

PRILOGA V

REFERENČNI LABORATORIJ SKUPNOSTI ZA AVIARNO INFLUENCO

Ime laboratorija

Central Veterinary Laboratory,
New Haw,
UK-Weybridge,
Surrey KT 15 3NB,
United Kingdom.

Naloge in dolžnosti referenčnega laboratorija ES za aviarno influenco so:

1. usklajevanje metod, ob posvetovanju s Komisijo ES, ki se uporabljajo v državah članicah za diagnostiko aviarne influence. Natančneje z:
   (a) tipizacijo, hranjenjem in dobavljanjem sevov virusa aviarne influence za serološke teste in pripravo antiserumov;
   (b) dobavo standardnih serumov in drugih referenčnih reagentov nacionalnim referenčnim laboratorijem z namenom standardizacije testov in reagentov, ki se uporabljajo v državah članicah;
   (c) izgradnjo in vzdrževanjem zbirke sevov in izolatov virusa influence;
   (d) organizacijo periodičnih primerjalnih testov diagnostičnih postopkov na ravni Skupnosti;
   (e) zbiranjem in primerjavo podatkov in informacij o uporabljanih diagnostičnih metodah in rezultatih testov, ki se izvajajo v Skupnosti;
   (f) karakterizacijo izolatov virusov aviarne influence z najsodobnejšimi razpoložljivimi metodami, da se omogoči boljše razumevanje epizootiologije aviarne influence in dobi vpogled v epizootiologijo virusa in nastanek visoko patogenih in potencialno patogenih sevov;
   (g) sledenjem razvoju nadzora, epizootiologije in preventive aviarne influence v svetu;
   (h) vzdrževanjem strokovnega znanja in izkušenj glede virusa aviarne influence in drugih ustreznih virusov, kar omogoča hitro diferencialno diagnozo;
   (i) pridobivanjem temeljitega znanja o pripravi in uporabi imunoloških zdravil v veterinarski medicini, ki se uporabljajo za izkoreninjanje in nadzor aviarne influence;
2. aktivno pomočjo pri diagnozi izbruhov aviarne influence v državah članicah s sprejemanjem izolatov virusa za potrditveno diagnozo, karakterizacijo in epizootiološke študije. Še posebej mora biti laboratorij sposoben izvajati sekvenciranje nukleotidov, ki omogoča določanje aminokislinskega zaporedja na cepitvenem mestu molekule hemaglutinina podtipov H5 in H7 virusov aviarne influence,
3. omogočati usposabljanje ali vzdrževanje znanja strokovnjakov na področju laboratorijske diagnostike z namenom usklajevanja postopkov na celotnem ozemlju Skupnosti.

▼B

PRILOGA VI

MERILA ZA NAČRTE UKREPOV V PRIMERU IZBRUHA BOLEZNI

Načrti ukrepov v primeru izbruha bolezni morajo ustrezati naslednjim merilom:

1. ustanovitev kriznega centra na nacionalnem nivoju, ki usklajuje vse ukrepe nadzora v zadevni državi članici;
2. zagotovi se spisek lokalnih centrov za nadzor bolezni, ki imajo zadostne zmogljivosti, da lahko usklajujejo nadzor bolezni na lokalnem nivoju;
3. podajo se natančni podatki o osebju, vključenemu v izvajanje ukrepov nadzora, njihovi usposobljenosti in njihovih nalogah;
4. vsak lokalni center za nadzor bolezni mora biti sposoben nemudoma stopiti v stik z osebami/organizacijami, ki so neposredno ali posredno vpletene v izbruh;
5. na razpolago morata biti oprema in material za ustrezno izvajanje ukrepov za nadzor bolezni;
6. priskrbijo se natančna navodila za ukrepe, ki jih je treba izvajati ob sumu in potrditvi okužbe ali kontaminacije, vključno s predlaganimi metodami za uničevanje trupel;
7. vzpostavijo se programi usposabljanja za vzdrževanje in pridobivanje strokovnega znanja v terenskih in upravnih postopkih;
8. diagnostični laboratoriji morajo biti opremljeni za postmortalne preglede, imeti ustrezne zmogljivosti za serologijo, histologijo in podobno ter morajo vzdrževati usposobljenost za hitro diagnostiko. Poskrbeti se mora za hiter prevoz vzorcev;
9. poskrbeti se morajo podrobnosti glede količine cepiva proti aviarni influenci, za katero se ocenjuje, da bi bila potrebna v primeru ponovne uvedbe cepljenja v sili;
10. sprejmejo se določbe, ki zagotavljajo pravna pooblastila, potrebna za izvajanje načrtov ukrepov v primeru izbruha bolezni.